

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 2. april 2007

letnik XV

Št. 7

Mnenja komisij državnega sveta

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

16

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

---

Mnenje komisije za malo gospodarstvo in turizem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah** - skrajšani postopek, EPA 1287

Komisija za malo gospodarstvo in turizem je na svoji 28. seji, dne 13. marca 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-B), ki ga je v parlamentarno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije. Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je velik pomen sprememb zakona pripisala dejstvu, da delež malih in srednjih podjetij v slovenskem gospodarskem prostoru znaša približno 97 % vseh podjetij. V preteklih letih se je večino finančnih sredstev namenjalo predvsem za reševanje težav velikih podjetij, zato komisija podpira vse napore za izboljšanje položaja malih in srednjih podjetij na tem področju.

V skladu z 59. členom Smernic skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ki za načrte za prestrukturiranje malih in srednjih podjetij ne predvideva odobritve s strani Evropske Komisije, če načrt ustreza zahtevam Smernic (35. -37. člen), je odločanje o pomoči malim in srednjim podjetjem v težavah prešlo na državno raven, torej na Vlado Republike Slovenije. Komisija pričakuje, da se bo s tem spremenil tudi odnos gospodarstva in države do malih in srednjih podjetij v smislu poenostavitve odobritev državnih pomoči in zavedanja, da postopek prestrukturiranja za podjetja v težavah predstavlja zgolj začetni stadij.

Komisija meni, da pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah ne bi smela biti usmerjena zgolj v izpolnjevanje kriterijev za definiranje družbe v težavah, ampak predvsem v osredotočanje na položaj podjetja po obdobju, ko bo deležno ustrezne finančne vzpodbude. Po premaganih finančnih težavah bodo podjetja lahko učinkovito poslovala le v gospodarskem okolju, ki bo nanje delovalo vzpodbudno in jim bo omogočalo tudi druge pogoje za delovanje, ne zgolj finančnih. Mala in srednja podjetja se namreč, tudi če so "zdrava", težko upirajo konkurenčnim pritiskom s strani večjih podjetij tako na domačem kot tujih trgih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Anton Kampuš.

Mnenje komisije za gospodarstvo **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah** - skrajšani postopek, EPA 1287

Komisija za gospodarstvo je na 54. seji, dne 14. marca 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

V razpravi so člani komisije opozorili na nekatere probleme in vprašanja, povezana z gospodarskimi subjekti, ki se znajdejo v težavah in ki bi jim Ministrstvo za gospodarstvo v povezavi z Ministrstvom za finance moralo nameniti več pozornosti in jih začelo tudi na drugačen, sodobnejši način razreševati.

Predvsem se to nanaša na problematiko, povezano z razvojem določenih regij in obmejnih področij, kjer bi veljalo razmisliti tudi o primernosti uvedbe davčnih pobotov in davčnih olajšav, predvsem v tistih primerih, ko gre za podjetja, ki so v težavah in istočasno pomembna za razvoj regije ter tista podjetja, ki vlagajo pomembna sredstva v razvoj. Vprašanje kriterijev za dodeljevanje pomoči je v takšnih primerih potrebno po mnenju komisije obravnavati na bolj prožen način.

Komisija je v nadaljevanju razprave prav tako opozorila na nekatere konkretne primere, ki zahtevajo odpravljanje prerigidnih administrativnih ovir, saj se je izkazalo, da le-te lahko negativno vplivajo na želene prehode znanstveno-raziskovalnih delavcev iz inštitutov v proizvodno sfero.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za malo gospodarstvo in turizem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju omejevanja konkurence**- skrajšani postopek, EPA 1320

Komisija za malo gospodarstvo in turizem je na svoji 28. seji, dne 13. marca 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-B), ki ga je v parlamentarno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije. Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija podpira vse spremembe na področju zagotavljanja bolj učinkovitega sankcioniranja kršiteljev tako na podlagi nacionalnega kot evropskega prava, ki sta jih

obrazložila predstavnika Urada Republike Slovenije za varstvo konkurence. Podaljšanje zastaralnih rokov, sankcioniranje kršitev 81. in 82. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, opredelitev identitete vira kot tajnosti ter razširitev definicije prekrškov s trajajočimi in ne samo trenutnimi prekrški, bo Uradu omogočilo bolj učinkovito izvajanje njegovih pristojnosti.

Komisija ugotavlja, da se v Sloveniji po vstopu v Evropsko unijo čedalje bolj občuti tako povečana domača konkurenca na domala vseh področjih delovanja gospodarskih subjektov kot tudi konkurenčni pritisk s strani podjetij iz ostalih evropskih držav. Velikokrat so zato slovenska podjetja v konkurenčnem boju potisnjena na stranski tir. Komisija je zato izrazila željo, da bi se spremembe na področju varstva konkurence dejansko odražale v bolj učinkovitem sankcioniranju kršitev neglede na sedež podjetja.

Komisija poudarja, da je področje nelojalne konkurence velikokrat premalo poznan pojem, zato se večinoma dojema zelo ozko. Podjetja se že na domačem tržišču srečujejo z veliko mero nelojalne konkurence, ki jih ovira pri njihovi rasti in je velikokrat tudi težko dokazljiva, še manj pa sankcionirana. Pri vstopu na širše evropsko tržišče, pa se slovenska podjetja, kljub načelni enakopravnosti v delovanju podjetij v evropskem okviru, soočajo s t.i. prikritimi ovirami za vstop na trg. Te so velikokrat tehnične narave in jih vsaka država posebej prilagaja trenutnemu položaju na domačem trgu ter potrebam po njegovi zaščiti. Komisija zato meni, da bi se morali na področju preprečevanja omejevanja konkurence osredotočiti ne zgolj na zelo očitno oblastno omejevanje konkurence, ampak skušati domačim podjetjem dati možnost, da se vsaj na domačem zaščitijo pred prikritim omejevanjem konkurence s strani tujih podjetij.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Anton Kampuš.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o javnih uslužbencih** - druga obravnava, EPA 1304

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 67. seji, dne 12. 3. 2007, obravnavala predlog zakona, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlagatelj v predlogu zakona kot eno poglavitnih rešitev navaja, "možnost izvajanja kontrole nad uveljavljanjem pravice zadržanosti z dela do 30 delovnih dni in nad pravicami do povračil stroškov prevoza na delo in iz dela po zgledu zasebnega sektorja z namenom omogočiti kvaliteten in primerljiv nadzor nad porabo javnih sredstev, kjer bo obstajal utemeljen sum zlorabe". Temu sledi tudi predlog 1. člena, ki se glasi:

»33. a člen
(pooblastilo predstojnika)

Ne glede na določbo drugega odstavka 13. člena Zakona o detektivski dejavnosti (Uradni list RS, št. 113/2005 - uradno prečiščeno besedilo) lahko predstojnik v primeru, ko razpolaga z informacijo, na podlagi katere so podani razlogi za sum, da javni uslužbenec zlorablja pravico do zadržanosti z dela do 30 delovnih dni zaradi bolezni ali poškodbe ali da gre za morebitno zlorabo uveljavljanja pravice do povračila stroškov prevoza na delo in z dela, za izvajanje kontrole nad uveljavljanjem teh pravic sklene pisno pogodbo in pooblasti pravno ali fizično osebo v skladu z zakonom, ki ureja detektivsko dejavnost.

Pred pričetkom izvajanja nadzora na podlagi sklenjene pisne pogodbe iz prvega odstavka tega člena mora predstojnik javnega uslužbenca najprej opozoriti, da obstajajo razlogi za sum o zlorabi, ter mu omogočiti, da se o tem izjasni.«

K 1. členu

Predlagatelj razen besedne zveze "po zgledu zasebnega sektorja" tega zgloda ne navede, zato si le ta zasluži pojasnilo:

ZZZS lahko na podlagi 35. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Ur. list RS št. 72/06 - ZZVZZ-UPB3) in prvega odstavka 266. člena¹ Pravil o obveznem zdravstvenem zavarovanju (Ur. l. RS št. 79/94, zadnja 90/06 - v nadaljevanju: pravila) in 9. čl. Zakona o detektivski dejavnosti (Ur. l. RS. št. 32/94 - v nadaljevanju ZDD) lahko odloči za pridobivanje dokazov s pomočjo detektiva. Iz določbe 1. odst. 266. čl. izhaja, da zavod izvaja kontrolo začasne zadržanosti od dela (laično kontrolo), lahko pa za to s pogodbo pooblasti ustrezne pravne ali fizične osebe. Laično kontrolo naroči za vsak primer posebej imenovani zdravnik. Pri nadzoru izvajalci kontrole ugotavljajo, ali je ravnanje zavarovanca v skladu z navodili osebnega zdravnika oz. imenovanega zdravnika ali zdravstvene komisije. Na podlagi citirane določbe torej zavod izvaja kontrolo za bolniško odsotnost, ki traja nad 30 dni. *Analogno pa lahko ta določba velja tudi za delodajalca, ki ima na tak način pravico izvajati kontrolo delavčeve bolniške odsotnosti, ki traja do 30 dni.*

Opredelitev časa trajanja

Višje delovno in socialno sodišče v Ljubljani je v sodbi Pdp 1171/2001 z dne 9.5.2003 poudarilo, da ima "delodajalec sicer na podlagi določbe 266. čl. Pravil o obveznem zdravstvenem zavarovanju res pravico do izvajanja kontrole delavčeve bolniške odsotnosti, vendar pa *te pravice ne more neomejeno uresničevati, saj je*

---

¹ (1) Zavod izvaja kontrolo začasne zadržanosti od dela (laično kontrolo), lahko pa za to s pogodbo pooblasti ustrezne pravne ali fizične osebe. Laično kontrolo naroči za vsak primer posebej imenovani zdravnik. Pri nadzoru izvajalci kontrole ugotavljajo, ali je ravnanje zavarovanca v skladu z navodili osebnega zdravnika oziroma imenovanega zdravnika ali zdravstvene komisije.

na drugi strani omejen z delavčevo pravico do zasebnosti. Dopustnost omejevanja ene pravice, kadar je to nujno zaradi varstva drugih, torej ne pomeni, da lahko to omejevanje po obsegu in globini posega v pravico neomejeno, ampak je dopustno le v minimalnem oziroma najnujnejšem obsegu, ki še omogoča ustrezno oz. dovolj učinkovito varstvo druge pravice, hkrati pa prvo kar najmanj prizadeva. Varstvo druge pravice torej ne more biti absolutno, saj bi to lahko preveč (nesorazmerno, več kot je potrebno) omejevalo prvo pravico - če pa se prva sme omejiti le toliko, kot je nujno, bo torej do neke mere ostala omejena (ali ne povsem zavarovana) tudi druga. Zato je potrebno v primeru, ko sta dve pravici v medsebojnem nasprotju, opraviti t.i. tehtanje interesov in pravic. V predmetni zadevi je bilo potrebno najti ustrezno ravnovesje med pravico tožene stranke do pridobitve dokazov na eni strani ter pravico do zasebnosti tožnika. Vsakdo ima namreč na podlagi 22. čl. Ustave Republike Slovenije zagotovljeno enako varstvo njegovih pravic v postopku pred sodiščem in pred drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki odločajo o njegovi pravicah, dolžnostih in pravnih interesih. Delodajalec ima na podlagi citirane določbe enako pravico do pridobivanja dokazov kot delavec. Vendar pa je ta pravica na drugi strani omejena z ustavno pravico delavca do zasebnosti (35. čl. ustave), ki določa, da je vsakomur zagotovljena nedotakljivost človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti in osebnostnih pravic.²"

Glede na navedeno komisija meni, da bi določba morala vsebovati **določen čas izvajanja kontrole**, po preteku katerega bi moral detektiv primer zaključiti s svojim poročilom. Na tem mestu velja opozoriti, da je Ustavno sodišče na podlagi enakega dokaznega standarda - razloga za sum - kot je v predlogu ZJU-C, ugotovilo neskladje z načelom sorazmernosti v zvezi z določbo Zakona o policiji, po kateri se smejo ukrepi tajnega opazovanja in sledenja odrediti *za tri mesece z možnostjo večkratnega podaljšanja vsakokrat za tri mesece, saj bi bilo mogoče učinkovitost policijskih pooblastil za odkrivanje in pregon kaznivih dejanj doseči z blažim posegom v ustavno pravico* (glej *odlUS U-I-272/98-26* z dne 8. 5. 2003). Poleg določenega časa izvajanja bi morala določba vsebovati tudi varovalo, da je z izvajanjem kontrole potrebno **prenehati takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila uvedena**, kar predstavlja pomemben element načela sorazmernosti in racionalne rabe javnih sredstev (plačilo detektiva).

Razkorak z zasebnim sektorjem

Predlagan drugi odstavek, po katerem bi moral predstojnik javnega uslužbenca najprej opozoriti, da obstajajo razlogi za sum o zlorabi, ter mu omogočiti, da se o tem izjasni po eni strani ne pove, kaj storiti v primeru, če je razlaga javnega

---

² Vrhovno sodišče je v celoti soglašalo s to sodbo (glej Ips 217/2003 z dne 18.5.2004) in dodalo: podatki, ki jih na podlagi pogodbenega opazovanja gibanja oseb na bolniški odsotnosti v smislu kontrole začasne zadržanosti z dela posreduje takšna oseba (detektiv op.), so lahko v disciplinskem postopku, pa tudi v postopku pred sodiščem, uporabljeni kot dokaz, razen če bi bilo izkazano, da so pridobljeni na nezakonit način (npr. s kršitvijo zasebnosti stanovanja, pisemske tajnosti itd.).

uslužbenca povsem zadovoljiva in podkrepljena z dokazi, ki predstojnika prepriča o neupravičenosti suma zlorabe (pogodba mora biti sklenjena že pred seznanitvijo javnega uslužbenca!), po drugi strani pa krši načelo enakosti in enakega varstva pravic, kot ga imajo zaposleni v zasebnem sektorju. V zasebnem sektorju dolžnost predhodne seznanitve ne obstaja, pred redno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz krivdnega razloga pa mora delodajalec pisno opozoriti delavca na izpolnjevanje obveznosti in možnost odpovedi v primeru ponovitve kršitve (glej 83. člen ZDR).

Tudi v javnem sektorju je rednih odpovedi več kot izrednih, kjer mora biti dokazan tudi obstoj okoliščin in interesov, ki se tičejo obeh strank, in ki onemogočajo nadaljevanje delovnega razmerja (1. odstavek 110. člena ZDR)³, zato ni jasno ali bo lahko predstojnik javnemu uslužbencu odpovedal pogodbo o zaposlitvi že ob ugotovljeni kršitvi (glede na predhodno seznanitev) ali pa šele ob ponovljeni kršitvi (glede na določilo ZDR). Glede na zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-B) (Uradni list RS, št. 113/05), ki je izenačil status javnih uslužbencev v javni upravi z zaposlenimi v zasebnem sektorju glede prenehanja delovnega razmerja, glede postopka ugotavljanja nesposobnosti in disciplinskega postopka, je nesprejemljivo, da bi ZJU-C uvedel ponovno razlikovanje, ne da bi za to navedel tehtne razloge. *Tudi znotraj samih javnih uslužbencev bodo razlike*, saj se za javne uslužbenke v javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, če so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti, razen skupnih načel in drugih skupnih vprašanj sistema javnih uslužbencev, v celoti (kolikor ni lex specialis določena v področni zakonodaji) uporablja delovnoppravna zakonodaja zasebnega sektorja.

Omejen krog "nadzirancev" in njihova strokovna neodvisnost

Če je glavni razlog določbe omogočanje kvalitetnega in primerljivega nadzora nad porabo javnih sredstev, potem je popolnoma **nesprejemljiva rešitev, ki ne zajema tudi funkcionarjev (kamor se uvrščajo tudi sodniki, tožilci, pravobranilci, župani, podžupani)** s predlogom za razrešitev pristojnemu organu v primeru ugotovljene zlorabe.

Če pa je govora samo o javnih uslužbencih in viseči grožnji odpovedi delovnega razmerja, potem ne moremo mimo "ustavno zagotovljene samostojnosti delovanja državne uprave, ki terja določeno stopnjo samostojnosti položaja državnih uradnikov, kajti brez nje ni mogoče zagotoviti zakonitega in učinkovitega delovanja državne uprave. Zakonodaja mora, da bi bila skladna z ustavnim načelom samostojnosti dela uprave iz drugega odstavka 120. člena Ustave, uradnikom zagotoviti tolikšno stopnjo samostojnosti, ki še zagotavlja strokovno

---

³ Tudi ob ugotovljeni kršitvi bolniškega staleža bo lahko šlo za redno odpoved (in ne izredno), če ne bo mogoče dokazati drugih okoliščin in interesov obeh pogodbenih strank, zaradi katerih bi bilo nemogoče nadaljevati delovnega razmerja do izteka odpovednega roka.

neodvisnost dela uprave. Eden izmed ključnih elementov, ki v okviru strokovne neodvisnosti zagotavlja relativno samostojnost uradnika, je *stabilnost njegovega uslužbenskega razmerja*. Stabilnost in s tem trajnost uslužbenskega razmerja namreč zagotavlja *strokovno neodvisnost javnih uslužbencev, ki je protiutež morebitnim političnim pritiskom*. Zagotovitev takšne stabilnosti pa je naloga ZJU (tako Ustavno sodišče v *odlUS U-I-90/05* z dne 7.7.2005).

Politični pritisk se še posebno lahko kaže v naravi dela najvišjih (položajnih) uradnikov, za katere je nujno, da lojalno sodelujejo s političnimi funkcionarji pri uresničevanju njihove politične usmeritve. Njihov položaj po ZJU ni enak kot položaj nižjih uradnikov, medtem ko jih predlog v možnosti izvajanja kontrole izenačuje in prepušča predstojnikom (funkcionarjem). Tako bodo lahko tudi ministri izvajali kontrolo nad vsemi direktorji organov v sestavi, pa čeprav so bili ti organi ustanovljeni zaradi večje samostojnosti in kljub temu, da zakon o državni upravi v tem delu vsebuje jasno določbo o poročanju in nadzoru (glej npr. 24. člen ZDU-1).

Prepletanje s kazenskoopravnim področjem

Skladno z 9. členom zakona o detektivski dejavnosti je glavna naloga detektiva le pridobivanje informacij (poizvedovalna dejavnost), medtem ko se predlog nanaša tudi na zlorabe pri uveljavljanju pravice do *povračila stroškov prevoza na delo in z dela, ki že sama po sebi navaja detektiva k sledenju javnega uslužbenca, česar pa le ta ne sme opravljati*⁴.

Tudi v primeru, če bo detektiv ugotovil zlorabo bolniške ali potnih stroškov in bodo podani zakonski znaki kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, bodo ti dokazi v kazenskem postopku **neveljavni** (kršitev drugega odstavka 18. člena ZKP⁵), saj lahko po 6. alineji 9. člena zakona o detektivski dejavnosti ugotavlja le informacije o kaznivih dejanjih, ki se preganjajo na zasebno tožbo ter o njihovih storilcih; določba je v tem smislu tudi v nasprotju s 145. členom ZKP, po katerem so vsi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili dolžni naznaniti kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, če so o njih obveščeni, ali če kako drugače zvedo zanje. Obenem z ovadbo morajo organi in organizacije iz prejšnjega odstavka *navesti dokaze, za katere vedo*, in poskrbeti, da se

---

⁴ Ponavljajoče opazovanje in sledenje s fotografiranjem in snemanjem, ki je osredotočeno na spremljanje položaja, gibanja ter aktivnosti osebe in se izvaja na javnih ter javno dostopnih odprtih prostorih ter krajih in prostorih, ki so vidni z javno dostopnega kraja oziroma prostora, že predstavlja ukrep tajnega opazovanja, ki zahteva višje standarde, druge postopke in vzroke za njegovo odobritev (glej 149a. člen ZKP). Osredotočeno sledenje osebe ne more predstavljati poizvedovalne dejavnosti (le ta zajema le pridobivanje (obdelavo) informacij neposredno od osebe, na katero se podatki nanašajo, od drugih oseb, ki imajo podatke in so jih pripravljene dati prostovoljno, in iz sredstev javnega obveščanja).

⁵ Sodišče ne sme opreti sodne odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot tudi ne na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo določb kazenskega postopka in je zanje v tem zakonu določeno, da se sodna odločba nanje ne more opreti, ali ki so bili pridobljeni na podlagi takega nedovoljenega dokaza.

ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, *ter druga dokazila*.

Zloraba potnih stroškov lahko zajema tudi nedovoljeno uporabo službenih vozil. V vseh primerih pa bi lahko šlo za kazniva dejanja goljufije, zlorabe uradnega položaja ali neupravičene uporabe v službi. *Nobeno izmed omenjenih kaznivih dejanj pa se ne preganja na zasebno tožbo*. Vrhovno sodišče je npr. v primeru št. I Ips 54/2003 z dne 24.12.2004 navedlo, da »bi strokovne ugotovitve, pridobljene v disciplinskem postopku, bile, kolikor bi bile potrjene z ustrezno izvedbo dokazov v kazenskem postopku, lahko dopusten dokaz v kazenski zadevi«. Poudarek je na »kolikor bi bile potrjene z ustrezno izvedbo dokazov v kazenskem postopku«; pričanje detektiva o načrtno zaznanih dejstvih neposredno s svojim delovanjem bi tako prišlo v poštev le v disciplinskem postopku, ne pa tudi v kazenskem.

Glede na 145. člen ZKP bi predlog ZJU-C moral opredeliti tudi do trenutka, ko bi bili organi dolžni naznaniti kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, *saj bo lahko predstojnik o njem obveščen že s samo prijavo*, iz katere bodo izhajali razlogi za sum zlorabe. *Razlogi za sum, da je bilo storjeno uradno pregonljivo kaznivo dejanje, pa so že dovolj, da mora po 148. členu ZKP policija ukreniti potrebno, da se izsledi storilec in da se odkrijejo in zavarujejo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, ki utegnejo biti dokaz in da se zberejo vsa obvestila, ki bi utegnila biti koristna za uspešno izvedbo kazenskega postopka*.

Kazenski in disciplinski postopek sta res posebna in ločena postopka, ki potekata po različnih pravnih načelih. Urejata dve vrsti odgovornosti, ki se ne izključujeta. Prvi je urejen z zakonom, drugi v aktih delodajalca ali delodajalskih organizacij, ki določajo kršitve delovnih obveznosti. *Kljub temu bi bilo nespametno vlagati napore in sredstva v disciplinski postopek, če bi le ta preprečil zbiranje dokazov v kazenskem postopku (dejanja storilca, ki so neponovljiva⁶), medtem ko obratno to ne velja za izsledke in ugotovitve v kazenskem postopku*.

Komisija zato k 1. členu podaja naslednjo **pripombo**:

Prvemu členu se dodata tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"(3) Če iz informacije o zlorabi upravičene odsotnosti ali uveljavljanja potnih stroškov izhajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, mora predstojnik o tem obvestiti policijo in ne sme skleniti pogodbe o izvajanju kontrole z detektivom, če bi lahko policija lažje in hitreje zbrala informacije o kaznivem dejanju. Zbrana obvestila in ugotovitve policije se lahko uporabijo tudi, če iz dejanj javnega uslužbenca ne izhajajo znaki storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

---

⁶ Policija kasneje ne bo mogla z neposredno zaznavo npr. preverjati zlorabe potnih stroškov, če storilec ne bo imel več službenega avtomobila, če bo spremenil bivališče ali celo delodajalca, drugih dokazov pa ne bi imela na razpolago oz. ne bi zadostovali za utemeljen sum.

(4) Predstojnik se lahko odloči za sklenitev pogodbe z detektivom le takrat, kadar meni, da bo na tak način lažje in hitreje prišel do informacij o zlorabi kot državni organ ali sam predstojnik."

ZDR v 1. alineji 1. odstavka 111. člena govori le o kršitvi delovne obveznosti, ki ima vse znake kaznivega dejanja, kar pa ne pomeni, da je odločitev o odgovornosti za kršitev delovnih obveznosti tudi odločitev o kazenski odgovornosti storilca. Zadošča zgolj ocena, ali ima kršitev znake kaznivega dejanja, ni pa potrebna niti uvedba kazenskega postopka niti izdaja pravnomočne kazenske sodbe. A contrario lahko tako za izsledke kazenskega postopka ugotovimo, da jih lahko uporabimo tudi v disciplinskem postopku⁷, ne glede na to, da ni prišlo do pravnomočne kazenske sodbe. Navedeno podpira tudi sodna praksa, ki meni, da "opredelitev dejanja, ki pomeni kaznivo dejanje, v disciplinskem postopku ni vezana zgolj na pravnomočno kazensko sodbo, pa tudi ne na pravnomočni sklep o zavrnitvi zahteve za preiskavo, *saj lahko za potrebe disciplinskega postopka elemente kaznivega dejanja ugotavljajo tudi disciplinski organi in sodišče v delovnem sporu*" (sodba Vrhovnega sodišča RS opr. št. VIII Ips 24/2005).

Srčika problema pa je v tem, da so za detektiva po 9. členu ZDD informacije o kaznivih dejanjih, ki se preganjajo na zasebno tožbo postavljene izključno (taksativno)⁸; nobenih informacij o drugih kaznivih dejanjih ne sme načrtno pridobivati. Če pa za njih pri svojem delu izve, pa je po 12. členu ZDD dolžan podati ovadbo pristojnemu organu. Izven tega okvira se sodišče ne bi moglo opreti na njegove kasnejše izsledke, ker bi bili izločeni kot nedovoljeni. Glede na 12. člen ZDD bi lahko detektiv že ob podpisu pogodbe prišel do podatka o storitvi uradno pregonljivega kaznivega dejanja, zato bi bil že pred samim podpisom pogodbe zavezan podati kazensko ovadbo. Tako se izkaže, da bi bilo vsako nadaljnje delo detektiva nepotrebno in bi zgolj obremenjevalo javna sredstva v nasprotju z namenom predlagatelja, ki jih želi zmanjšati.

ZJU-C omogoča spregled le drugega⁹ odstavka 13. člena ZDD, *ne pa tudi prvega*. Po njem pa "detektiv ne sme opravljati nalog, za katere so z zakonom določeni

---

⁷ Višje delovno in socialno sodišče v Ljubljani je v sodbi Pdp 1802/2003 navedlo, da je "tožena stranka vodila postopek izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ker je tožnik brez vednosti tožene stranke neupravičeno uporabljal službeno vozilo. Iz poročila v dopolnitev kazenske ovadbe je ugotovila, da je tožnik v nasprotju z določili Uredbe o uporabi službenih avtomobilov v organih državne uprave zlorabil svoj položaj. Pravilno je bilo stališče, da je delodajalec izvedel za kršitev delovne obveznosti in storilca že z dnem, ko je tožena stranka podala dopolnitev ovadbe zoper tožnika".

⁸ Detektiv sme sicer po 9. členu ugotavljati tudi še informacije o povzročiteljih materialnih škod; o predmetih, ki so ukradeni ali izgubljeni; o dokaznem gradivu, potrebnem za zavarovanje ali dokazovanje pravic in upravičenj stranke pred pravosodnimi in drugimi organi oziroma organizacijami, ki v postopkih odločajo o teh pravicah in o disciplinskih kršitvah in disciplinskih kršiteljih. V tem delu bi lahko govorili še o kaznivih dejanjih poškodovanja tuje stvari in tatvini, vendar bi izven pogojev za zasebno tožbo njegovi izsledki lahko prišli v poštev le v odškodninskem ali disciplinskem postopku, ne pa tudi v kazenskem.

⁹ Detektiv ne sme opravljati detektivske dejavnosti za domače in tuje varnostne službe in državne organe ter za politične stranke.

oziroma pooblaščenih policijski in pravosodni organi¹⁰. Detektiv ne sme za opravljanje detektivskih storitev uporabljati metod in sredstev, ki jih v skladu z zakonom uporabljajo službe državnih organov." Če je določba o prepovedi posega detektiva v pristojnosti državnih organov jasna, pa ta jasnost zbledi takoj ob prijavi zlorabe, iz katere izhajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. Prav zaradi tega bi se moral ZJU-C opredeliti tudi do primerov, ko so že ob prijavi podani razlogi za sum, da je bilo storjeno tako kaznivo dejanje kot tudi zloraba bolniške odsotnosti ali potnih stroškov in se opredeliti do načina zbiranja informacij, ki bi lažje, hitreje in ceneje pripeljali do potrditve ali zavrnitve razlogov za sum.

Informacija o razlogih za sum

Predlog se ne opredeli do "informacije, na podlagi katere so podani razlogi za sum" (predlagatelj v predlaganih rešitvah govori celo o utemeljenem sumu). Ker je govora o terminih iz kazenskopravnega področja, bi se moral predlagatelj do njih opredeliti v večji meri, ker gre za drugačne razloge in manjšo družbeno nevarnost kot pa jo predstavlja kriminaliteta. Kljub temu bo na besedno enaki osnovi prišlo do posegov v pravice posameznikov, ki ne predstavljajo takšne družbene nevarnosti.

Opredelitev do informacije, na podlagi katere se bo predstojnik odločil za izvajanje kontrole, je zato pomembna tudi zaradi preprečitve anonimnih šikan nad zaposlenimi; pri presoji razlogov za sum je treba upoštevati izvor informacij o sumu zlorabe, informacije, ki jih ima predstojnik o samem javnemu uslužbencu in druge okoliščine, pomembne za odločitev za izvajanje kontrole. Zavedati se je potrebno, da se bo pri javnem uslužbencu porodilo negativno mišljenje tudi do njegovega predstojnika, če se bo ta neutemeljeno odločil za izvajanje kontrole (šef bo več verjel npr. anonimki kot samemu uslužbencu), kar bo pustilo svoje posledice tudi na delu in odnosih v organu. Predstojnik bi moral presoditi naravo in verodostojnost informacij in morebiti dodatno ugotoviti določena preverljiva dejstva in okoliščine ter se šele v zvezi s tem odločiti za kontrolo. Glede na enakost vseh javnih uslužbencev, ki se jih novela ZJU-C zadeva, bi bilo zaželeno, da bi predstojniki v vseh organih izhajali iz podobnih kriterijev, ko bi se odločali za tak ukrep ne pa da bi bili prepuščeni zelo aktivnemu ali zelo pasivnemu predstojniku ob podobnih informacijah, ki bi kazale na sum zlorabe (eden bi sklenil pogodbo, drugi pa ne).

Upravičenost predlaganega načina ugotavljanja zlorab

---

¹⁰ Navedba v členu "(kot so posli izterjevanja dolgov pravnih ali fizičnih oseb)" je dana le primeroma, nanaša pa se na vsa dejanja, za katera so pristojni drugi organi.

ZJU-C bi moral v tem delu postaviti tudi jasnejše kriterije, na podlagi katerih bi se predstojnik lahko odločil za svojo diskrecijsko pravico sklenitve pogodbe z "zunanjim izvajalcem", ne pa da je predstojniku prepustil le golo diskrecijsko pravico (na njo napotuje beseda "lahko"), ne da bi ji dodal kakršnekoli kriterije.

Poleg pripomb k samemu členu se zastavlja vprašanje o upravičenosti uporabe detektivov za potrebe državnih organov, če ima že sama država na voljo veliko večje število državnih organov in pooblaščenih uradnih oseb (za detektive je izdanih le 117 licenc¹¹), usposobljenih z vsem potrebnim znanjem in izkušnjami, da bi lahko naredili enostavno (cenejšo) poizvedbo o kraju nahajanja "osumljenega" javnega uslužbenca. Zastavlja se tudi vprašanje racionalne rabe javnih sredstev, ki je osnovni moto predlagatelja, saj stane t.i. laično preverjanje morebitnih kršitev bolniškega staleža "med 35.000 do 1.000.000 SIT (cca. 146 - 4173 evrov), odvisno od primera, zahtevnosti in dolgotrajnosti. Običajno naročnik za dobro opravljeno delo plača eno do dve bruto plači kontrolirane osebe"¹², medtem ko bi bila pooblaščen uradna oseba za "tistih nekaj primerov kršiteljev" plačana veliko manj; delo bi sodilo lahko celo v okvir običajnega opravljanja del in nalog (npr. odkrivanja kaznivega dejanja).

Predlog se **ne opredeli do drugačnih možnih oblik pridobivanja podatkov** o kršitvah, ki bi bile enostavnejše in cenejše¹³ oz. vsaj do načina izbire detektiva, saj morajo v postopkih z državnimi organi biti enakopravno obravnavani, poleg tega pa mora biti vsaka pogodba za naročilo storitev v breme proračunskih sredstev, sklenjena samo skladno s predpisi o javnem naročanju (1. odstavek 53. člena zakona o javnih financah). *Zakon bi se moral nedvomno opredeliti do načina izbire detektivov.* Da se tudi na tem področju detektivi borijo za svoj kos pogače, jasno kaže tudi propadel razpis ZZS za izbiro kandidatov, ki bi sodelovali pri laičnem preverjanju bolniškega staleža¹⁴.

Kontrola tujih detektivov nad najvišjimi položajnimi javnimi uslužbenci

---

¹¹ <http://www.detektivska-zbornica-rs.si/>. Po dejanskih podatkih pa naj bi bilo le 35 aktivnih detektivov. Helena Dvoršak, Slovenija – velika tržna niša detektivov. Revija Detektiv leto VI/številka 1 - 2 /november-december 2006, str. 4.

¹² Helena Dvoršak, Dopustno videosnemanje in fotografiranje. Ibidem, str. 43.

¹³ Policija enostavno in vsakršnih zapletov npr. preverja izvajanje ukrepa hišnega pripora, o morebitnih kršitvah ukrepa pa brez odlašanja obvesti sodišče (5. odstavek 199a. člena ZKP); vsaka območna policijska postaja ali inšpekcija za delo bi lahko enostavno pozvonila na domnevnem bivališču kršitelja in o ugotovitvah obvestila predstojnika uslužbenca.

¹⁴ Na razpisu Zavoda za Zdravstveno in socialno zavarovanje, na katerem je kandidiralo več članov DeZRS, izbrana pa je bila družba, ki je zagotavljala, da bo z enim samim zaposlenim lahko opravila nekaj tisoč preverb po vsej Sloveniji in kajpak nihče v njej ni imel detektivske licence. Ker pa je preverjanje bolniških staležev občutljiva zadeva, zlasti z vidika zbiranja osebnih podatkov, lahko to počne izključno detektiv. Razpis je bil razveljavljen, delo pa je na koncu dobil po ovinkih tisti, ki mu je bilo očitno namenjeno že pred razpisom, čeprav ni detektiv. Helena Dvoršak, Dopustno videosnemanje in fotografiranje. Ibidem, str. 43.

ZJU-C govori le o predstojniku, zato bi glede na določbo 22. člena ZDU-1, ki govori o direktorju organa v sestavi kot o predstojniku lahko prišli do zaključka, da nad direktorji organov v sestavi ne bi bila možna kontrola. Glede na 24. člen ZDU-1, ki govori o nadzoru ministra nad predstojnikom organa v sestavi in 82. členu ZJU, po katerem "generalne sekretarje in generalne direktorje v ministrstvih, direktorje organov v sestavi ministrstev in direktorje vladnih služb imenuje vlada na predlog ministra oziroma funkcionarja, *ki mu je direktor vladne službe odgovoren*", pa pridemo do zaključka, da je izvajanje kontrole z detektivom možno tudi za te najvišje položajne uslužbence.

Predlog se ne opredeli do možnosti **ugotavljanja kršitev najvišjih položajnih uradnikov (in ostalih javnih uslužbencev) s strani detektivov tujih držav**, saj je sprememba ZDD omogočila glede na sodno prakso Evropskega sodišča tudi njihovo delovanje v naši državi (glej 16a. člen ZDD)¹⁵. Kljub temu pa je potrebno poudariti, da je sodišče vse primere presojal z vidika opravljanja del v zasebnem sektorju in delovanja v njegovem okviru, brez izvrševanja kontrole nad javnimi uslužbenci, ki izvršujejo zadeve javne oblasti, vse "dokler te dejavnosti ne sodijo pod pristojnost varnostnih sil" (*Comission v. Kingdom of Spain C-114/97*). V primeru javnih uslužbencev pa je že v več primerih ugotovilo, da za tiste uslužbence, ki po funkcionalnem kriteriju izvršujejo naloge javne oblasti, svoboda prostega pretoka delovne sile ali državljanstva, ne velja¹⁶. Izvrševanje kontrole nad javnimi uslužbenci z uradnimi pooblastili, pa nedvomno predstavlja participacijo pri izvrševanju javne oblasti oziroma kvazi¹⁷ javno pooblastilo (predlagatelj očitno meni, da naj bi naloge izvajanja kontrole učinkoviteje, strokovneje in ekonomičneje opravljali subjekti zunaj državnega aparata), ki bi lahko *opravičeval delo le tistih detektivov, ki bi imeli državljanstvo naše države*. Glede na sodno prakso evropskega sodišča pravice morajo biti omejitve ozko določene samo za dejavnosti, ki so povezane z izvrševanjem javne oblasti (npr. primer 2/74 Reyners [1974] ECR 631). Dejavnosti zasebnega varovanja in detektivske dejavnosti normalno niso povezane z izvrševanjem javnih pooblastil, vendar pa bi bili neposredno povezani npr. v delu, ki se nanaša na 24. člen ZDU-1, ko bi neposredno pomagali predstojniku pri izvrševanju nadzora nad delom, direktorjem in uslužbenci organa v sestavi. V tem delu gre nedvomno za poseg in opravičljivo omejitev zaradi javne varnosti in varovanja javnega reda.

---

¹⁵ V primeru izvajanja kontrole nad uslužbenci državne oblasti, ki izvršujejo javna pooblastila, se ne moremo enostavno opreti na vodilna odločbe s področja detektivske dejavnosti, tj. sodne prakse Evropskega sodišča (C-283/99, *Comission v. Italian Republic*; C-355/98, *Comission v. Kingdom of Belgium*; C-114/97, *Comission v. Kingdom v. Spain*), kjer je sodišče na predlog Komisije odločilo, da diskriminacija na podlagi državljanstva v primeru ustanavljanja, opravljanja storitev ali same detektivske dejavnosti oziroma zasebnega varovanja, predstavlja kršitev členov 39, 43 in 49 PES.

¹⁶ V svoji odločitvi z dne 17. decembra 1980 je v primeru *Commission v. Belgium* (C149/79, ECR 3881) odločilo, da omejitev (državljanstva) velja le za službe, ki vključuje neposredno ali posredno participacijo pri izvrševanju javne oblasti in dolžnosti, ki so določene za varovanje javnega interesa države ali drugih javnih oblasti in s tem sklepalo na posebno razmerje zvestobe državi in reciprocitete pravic in dolžnosti, ki sestavljajo temelj na osnovi nacionalnosti.

¹⁷ Kvazi le zaradi tega, ker ne bodo detektivji opravljali upravnih nalog.

Če je po 88. členu ZJU eden izmed pogojev za imenovanje javnega uslužbenca v naziv tudi državljanstvo Republike Slovenije, je nesprejemljivo, da bi država za nadzor nad izpolnjevanjem njegovih delovnih obveznosti oz. sumov kršitev pooblastila državljana tuje države. Tako lahko nastane hipotetični primer, ko bi lahko ministra za obrambo in za notranje zadeve izvajala kontrolo nad načelnikom generalštaba ali direktorjem OVS in generalnim direktorjem policije (kot najbolj represivni del državne uprave) ne samo z domačim, pač pa tudi tujim detektivom. Še bolj absurden primer bi nastal, ko bi predsednik vlade lahko s tujim detektivom izvajal kontrolo nad direktorjem SOVE¹⁸.

Neupravičenost podajanja informacij o zdravstvenem stanju

Na podlagi določbe prvega odstavka 10. člena ZDD je upravljavec zbirke podatkov dolžan detektivu posredovati podatke iz evidence registriranih vozil: registrsko označbo, podatke o lastniku in podatke o vozilu; registra stalnega prebivalstva ali centralnega registra prebivalstva: podatke o stalnem in začasnih prebivališčih; evidence zavarovancev: podatke o zaposlitvi (delodajalec, delovno mesto) in iz slovenskega ladijskega registra in registra zrakoplovov - podatke o plovilih in lastnikih. Drugi odstavek 8. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov določa, da mora biti *namen obdelave osebnih podatkov določen v zakonu*. Glede na 9. in 10. člen se tako v javnem kot zasebnem sektorju *osebni podatki lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon*. Glede na navedeno je brez ustrezne spremembe 10. člena ZDD vprašljivo, če bi lahko predstojnik državnega organa detektivu lahko posredoval informacije tudi o boleznih in poškodbi delavca (zdravstvene evidence), medtem ko v primeru potnih stroškov to ne bi bil problem (register prebivalstva, podatki o vozilu).

Delo detektivov bo z ZJU-C dovoljeno tudi za državne organe, vendar se predlog nanaša le na javne uslužbenke. Če bi imeli v mislih tudi funkcionarje, bi morali odpraviti generalno prepoved v 13. členu ZDD in bi se lahko delo detektivov uporabljalo tako za zasebni kot javni sektor.

Vse kar je, ali bo dosegel predlagatelj s spremembo ZJU-C v tem delu, bi lahko dosegel tudi z enostavnim črtanjem besedne zveze »in državne organe« iz drugega odstavka 13. člena ZDD. Tako bi lahko uporabili delo detektivov (če je ta rešitev res potrebna!) ne samo za javne uslužbenke, pač pa tudi za funkcionarje.

K 3. členu (novi šesti odstavek 87. člena ZJU)

Predpisana izobrazba za nazive drugega in tretjega kariernega razreda je najmanj visoka strokovna izobrazba, predlog¹⁹ pa določa, da se nazive slednjega lahko

---

¹⁸ Določbe ZJU ne veljajo le za postopek izbire direktorja agencije (glej 4a. člen ZSOVA).

¹⁹ (6) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se lahko za nazive tretjega kariernega razreda določi kot pogoj najmanj višja izobrazba, pridobljena v okviru sistema visokošolskega izobraževanja po višješolskih programih, sprejetih pred 1.1.1994 in ustrezno število let delovnih izkušenj, za kar natančnejše kriterije za organe državne uprave, pravosodne organe in za uprave lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.«

določi kot pogoj tudi najmanj višja izobrazba, pridobljena v okviru sistema visokošolskega izobraževanja po višješolskih programih, sprejetih pred 1.1.1994 in ustrezno število let delovnih izkušenj. Predlog kot dodatni pogoj poleg izobrazbe navidezno določa še ustrezno število let delovnih izkušenj, kot da drugod ne bi bile potrebne; Uredba o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih (Ur.l.RS, št. 58/03, zadnja 9/07) jasno določa za vse nazive zahtevane delovne izkušnje, zato bi morale biti za uslužbence z višjo izobrazbo toliko večje. Glede na naravo izjeme, bi lahko že zakon določil zahtevano število let delovnih izkušenj.

Komisija je po razpravi sprejela **s k l e p**:

Komisija **podpira** predlog zakona in opozarja na zgoraj navedene pomanjkljivosti.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Rada Krpača v zvezi z zaprtjem Carinskega urada v Dravogradu

---

Ministrstvu za finance je dne 22.1.2007, Državni svet posredoval vprašanja državnega svetnika g. Rada Krpača v zvezi z zaprtjem Carinskega urada Dravograd. Na zastavljena vprašanja je Ministrstvo za finance v sodelovanje s Carinsko upravo Republike Slovenije pripravilo naslednje odgovore:

1. Ali se pripravlja reorganizacija carinske službe?

Obširna reorganizacija carinske službe v Republiki Sloveniji je bila izvedena v letu 2004 pred vstopom Slovenije v EU, na podlagi načrta, ki ga je sprejela Vlada RS 23.1.2003. Takrat je prišlo do bistvenih sprememb zaradi izgube zunanjih meja z Avstrijo, Italijo in Madžarsko, kar je imelo za posledico velik presežek carinskih uslužbencev na meji s temi državami. Carinska uprava RS je na osnovi sprejetega načrta reorganizacije izvedla predvidene kadrovske in organizacijske spremembe, ki jih je narekovalo novo okolje. Nova reorganizacija službe, do katere naj bi prišlo zaradi vstopa Republike Hrvaške v EU, se v tem trenutku še ne pripravlja.

2. Ali se ob tem ukinja oziroma zapira Carinski urad v Dravogradu?

Carinska uprava RS trenutno ne pripravlja nove reorganizacije in ne načrtuje ukinitve Carinskega urada Dravograd. Tako kot vsaka organizacija, tudi carinska družba sproti prilagaja svojo organizacijo spremenjenim blagovnim tokovom in drugim spremembam, ki vplivajo na njeno uspešnost in učinkovitost. Vendar pa mora tudi Carinska uprava RS upoštevati sklep Vlade RS o postopnem zmanjševanju zaposlenih v državni upravi. Tako se je število zaposlenih še za 18 uslužbencev, v letu 2008 pa dodatno za 34 uslužbencev. Carinska uprava RS v tej zvezi izvaja določene organizacijske spremembe in premešča zaposlene iz manj obremenjenih lokacij na bolj obremenjene. Ker je ta vir reševanja kadrovskih problemov v glavnem že izčrpan, bo potrebno razmišljati o globljih posegih in morebiti tudi z reorganizacijo sprostiti določene kadre za prezaposlitev na lokacije, kjer bo to potrebno. Carinska uprava RS mora namreč predvsem skrbeti za tekoč in čim manj oviran pretok blaga iz tretjih držav v Evropsko skupnost in obratno. Ob tem je potrebno upoštevati tudi, da se obseg prometa povečuje. Ob morebitni organizacijski spremembi Carinskega urada Dravograd (ne njegovem zaprtju) koroško gospodarstvo zagotovo ne bo v ničemer prikrajšano. Zgolj organizacijska sprememba urada v izpostavo namreč na gospodarstvo ne bi imela popolnoma nobenega učinka, saj bi, ne glede na organizacijsko obliko, kot izpostava carinskega služba nudila koroškemu

gospodarstvu popolnoma enake storitve še vedno v Dravogradu. Podjetja bi tako lahko nemoteno opravljala vse carinske formalnosti na svojem območju in ne bi bila v ničemer prikrajšana. Ob vsem tem ni nepomembno tudi dejstvo, da je bilo ob reorganizaciji leta 2004 ukinjeno večje število organizacijskih enot (npr. Izpostava Velenje, Izpostava Škofja Loka), vendar zaradi tega gospodarstvo ni bilo v ničemer oškodovano in v tej zvezi do sedaj niso bile prejete nobene pritožbe s strani gospodarstva.

3. Ali ne bi bilo smiselno počakati z reorganizacijo in racionalizacijo carinske službe na čas ob vstopu Hrvaške v EU?

Datum vstopa Republike Hrvaške v EU ni določen. Vstop Republike Hrvaške v EU bi vsekakor imel zelo velike posledice na organizacijo carinske službe. Slovenija ne bo več imela zunanjih kopenskih meja, zaradi česar bo potrebno ukinite mejne carinske izpostave in ustrezno zmanjšati število uslužbencev, ki bodo delali na meji. Vstop Republike Hrvaške bi zlasti močno vplival na obseg in vrsto carinskih opravil, ki jih je potrebno opravljati v skladu z veljavno carinsko zakonodajo, ker lahko predvidevamo, da se bosta uvoz in izvoz blaga v in iz Skupnosti preko Slovenije zmanjšala. Novo stanje bo potrebno reševati celovito tako na kadrovskem in organizacijskem kot tudi na vsebinskih področjih. Ko bo vstop Hrvaške v EU časovno opredeljen, bo Carinska uprava pripravila načrt nove reorganizacije, ki bo upošteval vse okoliščine in tudi posledice, ki jih bo ta vstop imel na slovensko carinsko službo. Tudi ta načrt reorganizacije carinske službe bo sprejet na Vladi RS. Vsekakor pa racionalizacija dela carinske službe ni odvisna le od morebitnega vstopa Hrvaške v EU, in zato aktivnosti za večjo učinkovitost le-te, potekajo že sedaj.

4. Ali ne bi bilo smiselno preložiti razmišljanja o ukinitvi Carinskega urada v Dravogradu na obdobje po uveljavitvi pokrajin v Sloveniji in po izgradnji številnih poslovnih con, ki so v teku na Koroškem?

Carinska uprava RS si je vedno prizadevala, da bi lokalno gospodarstvo na nekem območju imelo možnost hitrega in učinkovitega izvajanja carinskih formalnosti. Tako je bila uvedena vrsta postopkov in poenostavitev, da bi se zmanjšali stroški gospodarstvu ter skrajšale in omejile carinske in administrativne formalnosti na najmanjšo možno mero, vse z namenom zagotavljanja konkurenčnosti slovenskih podjetij ob hkratnem zagotavljanju varnosti v mednarodni trgovini. Carinski urad Dravograd opravlja aktivnosti, ki so pomembne za uspešno poslovanje koroških podjetij in tudi razvoj novih poslovnih con, ki jih državni svetnik omenja v vprašanju. Ne glede na organizacijsko obliko carinske službe v Dravogradu, te nove poslovne cone lahko doprinesejo k poenostavitvam v carinskih postopkih za vse gospodarske subjekte. Pokrajine bodo seveda imele vpliv na administrativno urejenost in organizacijo celotne uprave v Sloveniji in v tem okviru tudi Carinske uprave RS.

Carinska služba bo tudi v prihodnje zagotavljala hitre, kvalitetne in prijazne postopke gospodarskim subjektom v Republiki Slovenije in s tem posredno tudi celotnemu gospodarstvu EU.

Vprašanje državnega svetnika Rada Krpača je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 3/07.

ODGOVOR VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede ukrepov Varuha človekovih pravic v primeru Čmak-Šinkovec

---

Sklicujemo se na dopis z dne 21.2.2007, številka: 700-01/90-3/86, v zadevi vprašanj državnega svetnika g. Jožeta Ilca glede ukrepov Varuha človekovih pravic v primeru Čmak-Šinkovec.

Glede na postavljeni vprašanji pojasnjujemo, da so pristojni in pooblastila Varuha človekovih pravic, po določbah Zakona o varuhu človekovih pravic, podana le v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil. Ravnanj posameznikov tako Varuh človekovih pravic ne more nadzirati. Varuh človekovih pravic je potem, ko so sredstva javnega obveščanja izpostavila razmere v kraju Ambrus pri Ivančni Gorici, ko je prebivalec romskega naselja napadel njihovega sokrajana, Ministrstvo za notranje zadeve 27.10.2006 zaprosil za poročilo o ugotovitvah in morebitnih ukrepih policije glede nastalega konflikta. Naloga policije je tudi varovanje življenja in osebne varnosti ter v tej zvezi preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj.

Varuh človekovih pravic zavrača kakršnokoli nasilje, tako obsoja tudi izpostavljeni napad na g. Jožeta Šinkovca 22.10.2006. Pripominjamo, da tega dogodka varuh ni obravnaval na konkretni ravni, pač pa kot širše vprašanje na podlagi drugega odstavka 9. člena Zakona o varuhu človekovih pravic s tem, ko je preverjal sprejete ukrepe policije po nastalem konfliktu. V zvezi z izpostavljenim dogodkom namreč Varuh človekovih pravic ni prejel pobude za začetek postopka, zato je tudi štel, da ni izkazanega interesa za morebitni obisk poškodovanega ali njegove družine.

Vprašanje državnega svetnika je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/07.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Marka Juvančiča glede upoštevanja soglasij v postopku izdaje gradbenih dovoljenj za novogradnje

---

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede upoštevanja soglasij v postopku izdaje gradbenih dovoljenj za novogradnje in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča **se glasijo:**

Zakaj posamezne upravne enote v državi v postopku izdaje gradbenih dovoljenj za novogradnje še vedno upoštevajo kot ustrezno soglasje vlagatelja soglasje za priklop na komunalne naprave, ko ga izda institucija, ki za to sploh ni pristojna?

Koliko upravnih enot v državi še vedno kot veljavna upošteva soglasja krajevnih in mestnih skupnosti, še posebej v primerih, ko slednje brez ustrezne pravne podlage izvajajo posamezne javne gospodarske službe?

Kdo je pristojen za izvrševanje nadzora nad zakonitostjo tako izdanih gradbenih dovoljenj?

Katere ukrepe načrtuje pristojno ministrstvo ali vlada na tem področju in kakšen je terminski načrt za uvedbo le-teh?

Obrazložitev:

Nekatere upravne enote v Republiki Sloveniji v postopkih izdaje gradbenih dovoljenj za novogradnje kot primerno in zadostno upoštevajo soglasja, ki jih izdajo institucije, ki za to nimajo ustrezne pravne podlage in so torej tudi taka soglasja neveljavna.

Z upoštevanjem takih soglasij nastajajo v prostoru škodljive in nepopravljive negativne posledice, saj soglasja v mnogih primerih ne vključujejo določil in pogojev veljavnih prostorskih aktov oziroma se izdajajo "na pamet", brez izvedbe predhodnih strokovnih podlag.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča glede vlog za izdajo vstopnih vizumov

---

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede vlog za izdajo vstopnih vizumov in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča **se glasijo:**

Kolikšno je bilo število prejetih vlog za izdajo vstopnih vizumov za RS v letu 2006 skupaj in posamezno na veleposlaništvih RS v Zagrebu, Sarajevu, Beogradu, Podgorici in Skopju? Koliko od prejetih vlog je bilo rešeno pozitivno in v kakšnem času v povprečju? Ali drži navedba, da posamezni prosilci čakajo na odgovor pristojnega konzularnega oddelka tudi več kot en mesec brez kakršnihkoli pojasnil? Če da, katere ukrepe načrtuje pristojno ministrstvo, da bi bili postopki izdaje vizumov, upoštevajoč pri tem veljavno EU in nacionalno zakonodajo ter suverenost odločanja pooblašcene, uradne osebe izvedeni v optimalnem času in na korekten in spoštljiv način do vsakega prosilca?

Obrazložitev:

Večkrat je bilo mogoče v preteklosti slišati kritike na račun vodenja postopkov izdajanja vstopnih vizumov državljanom držav Z Balkana na veleposlaništvih držav EU predvsem z vidika trajanja samega postopka in obravnave vsakega posameznika na način, ki je primeren dostojanstvu vsakega državljana, prosilca za izdajo vizuma.

Slovenija se v tem primeru nahaja v posebno kočljivem položaju, ko mora na eni strani spoštovati predpise EU in lastno zakonodajo ter standarde o dovolitvi vstopa tujih državljanov v našo državo po drugi strani pa državljani držav Z Balkana še posebej pozorno spremljajo postopke naših uradnih predstavništev, ko gre za izdajo vizumov kar je mnogokrat tudi predmet javnih razprav v posameznih nacionalnih okoljih pri čemer se tako z vidika obravnave posameznika mnogokrat presoja resnična naklonjenost in zainteresiranost Slovenije do približevanja in včlanitve držav Z Balkana v EU.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Ivana Bukovca glede proračunskih sredstev, namenjenih za pomoč Romom

---

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Ivana Bukovca** glede proračunskih sredstev, namenjenih za pomoč Romom, in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Uradu Vlade Republike Slovenije za narodnosti in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca se glasijo:

Koliko sredstev je bilo v državnem proračunu v letih 2004, 2005 in 2006 namenjenih za pomoč Romom, in sicer:

1. za financiranje romskih društev (katerim in koliko sredstev je bilo dodeljenih) in za delovanje Zveze Romov Slovenije;
2. koliko in katere občine so prejele sredstva za urejanje romskih naselij;
3. dodeljena druga sredstva na podlagi razpisov po posameznih področjih (razpisi Ministrstva za šolstvo in šport, Ministrstva za kulturo in Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ...) in
4. kakšno je razmerje prejetih sredstev med Pomurjem in Dolenjsko-belokranjskimi občinami?

Obrazložitev:

Nujno bi morala biti ena izmed nalog Urada za narodnosti tudi spremljanje dodeljevanja in porabe sredstev, namenjenih za pomoč Romom; zajeta morajo biti vsa sredstva, dodeljena na nivoju občine, države in tudi evropska sredstva.

Ob sprejemanju Zakona o romski skupnosti je prišlo do velikih nesoglasij tudi med Romi samimi, in sicer med pomurskimi in dolenjsko-belokranjskimi Romi. Osnova nesoglasja je očitek, da se položaj pomurskih Romov bistveno razlikuje od položaja dolenjsko-belokranjskih, kar je posledica tega, da se je večina pomoči dodeljevala v Pomurje.

Pridobitev zahtevanih podatkov bi pomagala pri razreševanju omenjenih sporov in tudi osnovo za nadaljnje reševanje te pereče problematike, kjer mora svojo odločilno vlogo odigrati tudi Urad za narodnosti.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Uradu Vlade Republike Slovenije za narodnosti in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z spremembo Uredbe o plačilih za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja RS za obdobje 2007-2013 v letih 2007-2013

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marjana Maučeca** v zvezi z spremembo Uredbe o plačilih za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja RS za obdobje 2007-2013 v letih 2007-2013 in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

Kdaj bo, če bo, spremenjena Uredba o plačilih za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007-2013 v letih 2007-2013 za preveč zmanjšane zneske izplačil kmetijskih podukrepov, kot pa so bili dogovorjeni na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano?

Obrazložitev:

Vlada Republike Slovenije je omenjeno uredbo potrdila na svoji seji, dne 1. 3. 2007. Plačila kmetijskih podukrepov pomenijo pokrivanje stroškov, ki jih kmetje dodatno vlagajo v delo in finančna sredstva v zaščito narave, talnih voda, rodovitnosti tal, erozije površin, dodatne obdelave površin in samega izgleda krajine. Severovzhodna Slovenija je podeželje, ki je ravninsko in najbolj kmetijsko in je regija, ki tudi s proizvodnjo hrane največ pripomore k samooskrbi hrane Republike Slovenije, kar je tudi zelo pomembno iz strateškega vidika Republike Slovenije.

Ker gre v sprejeti Uredbi za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007-2013 v letih 2007-2013 za precejšnje zmanjšanje sredstev, ki kmetom pomenijo izpad dohodka in to najbolj v predelu severovzhodne Slovenije, ki je najbolj nerazvito področje Republike Slovenije z največjo nezaposlenostjo v državi, z največjim številom odstotka (20) ljudi, ki jim je kmetijstvo osnovna in edina dejavnost, z majhnostjo kmetij, posestno razdrobljenostjo in majhnostjo parcel kmetijskih in gozdnih površin.

Ker pomeni sprejeta Uredba precejšnje zmanjšanje sredstev in velik izpad dohodka že planiranih sredstev na kmetijah, predlagam Vladi Republike Slovenije oziroma Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da se spremeni sprejeta Uredba oziroma višina izplačil na višino plačil leta 2006 ter črtanje klavzule M + 2 in možnosti zmanjševanja plačil v sprejetem obdobju, še posebej zato, ker je Vlada Republike Slovenije ob obisku v Prekmurju zagotovila, da je za kmetijstvo dovolj sredstev in se položaj kmetijstva ne sme poslabšati in s tem zmanjšati dohodkovnost kmetijstva izpod ravni preteklih let.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi z izvajanjem javne gospodarske službe "vzdrževanje javnih poti"

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašani **državnega svetnika Marka Juvančiča** v zvezi z izvajanjem javne gospodarske službe "vzdrževanje javnih poti" in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašani državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašani preuči in nanju odgovori.

Vprašani državnega svetnika Marka Juvančiča se glasita:

Ali lahko krajevne skupnosti in drugi ožji deli lokalnih skupnosti, ki imajo status pravne osebe, samostojno izvajajo javno gospodarsko službo »vzdrževanje javnih poti? Če da, pod kakšnimi pogoji natančno in na osnovi katere pravne podlage ter kdo je v tem primeru odgovorna oseba za opravljena dela?

Obrazložitev:

Na podlagi »podedovanega stanja iz preteklosti« posamezne krajevne in mestne skupnosti v lokalnih skupnostih še vedno izvajajo gospodarsko službo »vzdrževanja javnih poti«.

Navedeno stanje je evidentirano tudi v primerih, ko je na področju občine ustanovljeno javno podjetje čigar pristojnost je sicer tudi izvajanje navedene javne gospodarske službe.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašani preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marka Juvančiča **glede finančnega poslovanja lokalnih skupnosti**

Državni svet Republike Slovenije je na 52. seji, dne 21. 3. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašani **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede finančnega poslovanja lokalnih skupnosti in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanji državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Marka Juvančiča se glasita:

Ali lahko krajevne skupnosti in drugi ožji deli lokalnih skupnosti, ki imajo status pravne osebe, samostojno izvršujejo finančno poslovanje in pod kakšnimi pogoji?

Ali mora biti izvrševanje finančnih načrtov in organizacija ustrezne računovodske službe urejena v okviru finančne službe občinskega proračuna?

Obrazložitev:

V Sloveniji je še vedno zelo različno urejeno delovanje ožjih delov lokalnih skupnosti pač v skladu z ureditvijo kot jo določi posamezna občina v občinskem statutu.

Med področji, ki niso poenotena je tudi področje izvrševanje letnih finančnih načrtov kar bi sicer morale biti enotno urejeno v okviru občinske finančne službe.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovori.